

ΠΛΑΤΩΝΟΣ
ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ*.

17a I. "Οτι μὲν ύμεῖς, ὢ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πεπόνθατε ύπὸ^c
τῶν ἐμῶν κατηγόρων, οὐκ οἴδα· ἐγὼ δ' οὖν καὶ αὐτὸς ύπ'
αὐτῶν δλίγου ἐμαυτοῦ ἐπελαύδμην· οὕτω πιθανῶς ἔλε-
γον. καίτοι ἀληθές γε, ως ἔπος εἰπεῖν, οὐδὲν εἰρήκασιν.
μάλιστα δὲ αὐτῶν ἐν ἐθαύμασα τῶν πολλῶν, ὡν ἐψεύ-
σαντο, τοῦτο, ἐν ὧ ἔλεγον, ως χρὴ ύμᾶς εὐλαβεῖσθαι, μὴ
ἢ ύπ' ἐμοῦ ἔξαπατηθῆτε ως δεινοῦ ὅντος λέγειν. τὸ γὰρ μὴ
αἰσχυνθῆναι, δτι αὐτίκα ύπ' ἐμοῦ ἔξελεγχθήσονται
ἔργῳ, ἐπειδὰν μηδ' ὁπωστιοῦ φαίνωμαι δεινὸς λέγειν,
τοῦτο μοι ἔδοξεν αὐτῶν ἀναισχυντότατον εἶναι, εἰ μὴ
ἄρα δεινὸν καλοῦσιν οὗτοι λέγειν τὸν τάληθῆ λέγοντα·
εἰ μὲν γὰρ τοῦτο λέγουσιν, ὁμολογοίην ἀν ἔγωγε οὐ
κατὰ τούτους εἶναι ρήτωρ. οὗτοι μὲν οὖν, ὥσπερ ἐγὼ
λέγω, ή τι ή οὐδὲν ἀληθὲς εἰρήκασιν. ύμεῖς δέ μου
ἀκούσεσθε πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν – οὐ μέντοι μὰ Δία, ὡ
ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κεκαλλιεπημένους γε λόγους, ὥσπερ
οἱ τούτων, ρήμασί τε καὶ ὀνόμασιν οὐδὲ κεκοσμημέ-
νους, ἀλλ' ἀκούσεσθε εἰκῇ λεγόμενα τοῖς ἐπιτυχοῦσιν
όνόμασιν· πιστεύω γὰρ δίκαια εἶναι, δ λέγω· καὶ μηδεὶς
ύμῶν προσδοκησάτω ἄλλως· οὐδὲ γὰρ ἀν δήπου πρέποι,
ὦ ἄνδρες, τῇδε τῇ ἡλικίᾳ ὥσπερ μειρακιώ πλάττοντι
λόγους εἰς ύμᾶς εἰσιέναι. καὶ μέντοι καὶ πάνυ, ὡ ἄνδρες

* Die Zahlen und Buchstaben am Rande geben die Einteilung der Ausgabe von H. Stephanus, Paris 1578, wonach Platon allgemein zitiert wird.